

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 25 sierpnia 2021 r. znak ON. (...)1. (...)2021.AR Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w P. z dnia 7 lipca 2021 r. znak PZ-P. (...)280.2021. (...) odmawiające wydania orzeczenia o niepełnosprawności. W uzasadnieniu wskazano, że przedłożona przez wnioskodawcę dokumentacja medyczna wskazuje, że R. G. pozostaje nadal osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim z powodu schorzeń o symbolu 05-R. Nie jest niezdolny do pracy i nie wymaga pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

R. G. wniósł odwołanie od wymienionego orzeczenia domagając się zakwalifikowania do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że porusza się z trudnością, nie może nosić zakupów i pokonywać większych odległości, ma problem z chwytaniem przedmiotów.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w S. wniósł o jego oddalenie w całości. Wskazał, że o ile odwołujący wykazuje obniżoną sprawność do wykonywania pracy w porównaniu do osób o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością oraz że ma on naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych, o tyle też stwierdzone ograniczenia nie powodują u R. G. niezdolności do pracy lub zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. W ocenie organu rentowego taki stan nie czyni odwołującego się w jakimkolwiek stopniu zależnym od otoczenia i nie powoduje konieczności udzielania mu pomocy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. G. ma 71 lat. Jest wdowcem i emerytowanym stolarzem. Cierpi na zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego.

Niesporne, a nadto: ocena funkcjonowania społecznego – k. 51-52 akt rentowych, ocena stanu zdrowia – k. 48-50 akt rentowych, dokumentacja medyczna – k. 18-25.

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zmienił orzeczenia Wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) ustalając, że lekki stopień niepełnosprawności R. G. ma charakter trwały.

Niesporne, a nadto: wyrok – k. 16 akt rentowych.

Obecnie u R. G. rozpoznaje się zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z zespołem bólowym w wywiadzie powodujące u niego lekki stopień niepełnosprawności na stałe.

Dowód: opinia biegłych sądowych ortopedy i neurologa – k. 25-26.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2021 r., poz. 573 ze zm.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu

powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Szczegółowe zasady orzekania o niepełnosprawności, w tym standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w wydanym w oparciu o delegację ustawową zawartą w art. 6c ust. 9 ustawy rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1 pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust.1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1 pkt 3 (§ 30 ust. 1 pkt 2).

W rozpoznawanej sprawie niespornym było, iż ubezpieczony cierpi na schorzenia kręgosłupa, spornym natomiast pozostawał stopień niepełnosprawności, jakim skutkują wymienione schorzenia. R. G. kwestionował bowiem dalsze zaliczenie go przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności wskazując, iż jego stan zdrowia skutkuje stopniem wyższym.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do podzielenia stanowiska odwołującego się, a co za tym idzie do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Podstawą rozstrzygnięcia w sprawie stała się dokumentacja zawarta w aktach rentowych odwołującego się, w tym zgromadzona tamże dokumentacja medyczna, której prawdziwości i rzetelności sporządzenia żadna ze stron nie kwestionowała. Dla oceny prawidłowości kwalifikacji odwołującego w zakresie stopnia niepełnosprawności odwołującego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii, stosownie do rodzaju schorzeń występujących u R. G..

Z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii H. M. i neurologii T. P. wynika, iż odwołujący się jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Uzasadniając wnioski opinii biegli wskazali, że w badaniu przedmiotowym R. G. nie stwierdzili objawów zespołu bólowego oraz neurologicznych objawów ubytkowych ani też upośledzenia funkcji narządu ruchu.

Opinia biegłych, wydana po badaniu przedmiotowym R. G. oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia, jest jasna, pełna i spójna, a jej wnioski, w sposób logiczny i przekonujący umotywowane, korespondują z postawionym przez biegłych rozpoznaniem. Opis stanu zdrowia odwołującego się pozostaje zgodny ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją dotyczącą stanu jego zdrowia. Powyższe, przy uwzględnieniu nadto, iż wszyscy biegli to wysokiej klasy fachowcy o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzeń ubezpieczonego pozwoliło Sądowi uznać ich opinię za rzetelną i wiarygodną, a w konsekwencji podzielić zawarte w tej opinii wnioski nie znajdując żadnych podstaw do ich zakwestionowania.

R. G. nie wykazał, by jego dolegliwości rodziły konieczność okresowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Z. w sprawie materiał dowodowy wskazuje na okresowe nasilanie się dolegliwości ze strony

křęgosłupa, co wyklucza uznanie, że odwołujący się wymaga stałej lub okresowej pomocy w pełnieniu ról społecznych i zakwalifikowanie go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Mając na uwadze wszystko powyższe Sąd uznał orzeczenie organu rentowego za prawidłowe i, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)

3) (...)

24 maja 2022 r.